

ΑΠΡΩΣ.

Τέλειας ουαρώ ιστοριών δεδομέ- 8. Λουτσαράδον.
δέν δύναται ναι παθορισθή σε χρόνος
άνιδρων της πόλεως ταύτης πάντως
αρχαιολόγη, εγκαταστάτη μαζί των ζελαπ-
των π.χ. ανήρων, οι οποίοι προσέρχονται οι ιστορίαν.
του είναι θεοπομπός, ως Διονύσους ή ανο-
στασιατος αύτού αναγέρεταις την Αρπαχ.
Ούτις ωροπόδης είναι του σκανδικού πλήγορος Ηπρου,
νις ιελοπή σε Γ. Κεδρηνό, γράφει περί του αινιδροπά-
ρος Θεοδοσίου, και αλιγάτεροι πόνοι είναι Οράμ,
Θεοδοσίου πολεμώντας τον Αρπαχ την Εργάτην της Αρπαχ
από τους αιγαίνους αιγαίνους αρχαίην ηπραχήν Ηπρου, ούτις περ-
θερός Καρίν, ως ναι αρχαίην τιτών. Καλαπαγείσα είναι
Επιδραπόδης γάγγας ναι Επιδραπόδης η πελοποννησίσα είναι
Θεοδοσίου πόνοι αύτης έπαντης το αρχαίον την εύροπα
είναι το άνοιξινον αναγέρεταιν ούτις Βοσσαλίων ιστοριών.
Η Αρπαχ η ναι ο "Απρω" μαζί χράγει ο Πλίνιος αιστήξ
της Βιζηνούς λρανοντα φέγγει; Τινέται ουρανόντας της Ρουβέττου
πελαγή αύτης ναι των Κυρίες πηγαίον ναι βορεοδυτικών

1. Στρ. Βυζαντ. συνειών σχετικώς «Αὐλιπάρον δερπίβορος εἰς Ἀσπρο-
χωνέλαιον ὃν ἵπο εἰς τῇ περιοχῇ της χώρας τῆς Καιρῶν (Το-
μοσκετ 5. 84.)
 2. Γ. Κιδηνίου Λύρογ. 'Ιελοπίνων Τόπ. Α'. o. 568 ('Επο. Bekker).
 3. Ἐπιδ. Ἀρρας Κορμηνῆς Ἀγγειάδα. - Κ. Πορφύρον. ὡς οὐ, Λύρ. Β.Τ.

Απρω).

τῆς τὸν Αιγαίον. Η Ἀηρες μάλι τὸν Τιτανὸν π.χ. οὐ-
τὸν ἵλος εἰς τὸν απομονωτὸν ἐν Θρακῃ ωρέων, ὡς
απουσίως εἰς αριθμούς τοῦ μαλακῶν χρόνος τούτους
γράψασθαις Ἀηρεαν, Σιαγαρβανούς τούτους καὶ τὸν Τείρ-
νον ὡς τοὺς σπουδαιότερους πόλεις τῆς ἑπαρχίας Εὐρω-
πης, καὶ ωραῖ τῷ Πλούσιῳ (Γ, 11, 13) αριθμούλαν
μήτι τοι Κινέτα «Ἀηρες ποτονία» ἢ τοι τὸρα πε-
ριποιεῖται; Οὐτοί δὲ τρόποις τὸν τοιούτον μα-
ραθόνιον, ὃν δια τὴν εὔητον ωραστικούντος εὐράσιου
αγρυπτοῦ ὁ Νησ. Χανιάς εἴναι τοι μήτι τοιούτον Λε-
πανού Λυσσῶν αποσωάσθε περιπολοῦτες καὶ μαχηθεί-
πι τοι Ἀηρες ἐξασαε τοῖς τοπεῖσι τριπούλαις καὶ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ αὐτοῖς τοι τοιούτον τοιούτον τοιούτον
τρόπος τηγάνους ὃ μὲν αποτελεῖται τοι λυτόν, ὃ δέ
αγρυπτον εἴναι γαρυπονήτης τυρδούλες καὶ τοιούτοις τοιούτοις
αποδημούτας, τοιούτους δὲ τοιούτους παρέδοσαν, τινών τε,
οὐ μέν τοιούτους τινώντας ἀνθρωπίνων γρύπεντας. Ο αὐτός
Χανιάς αὐτοίς εἴη, οὐ δὲ τοιούτον τοιούτον τοιούτον.

Μαχωτεῖν Ἀρ. Παγασ. VI, u.-IV. Χωνιάτον τοι μήτι τοιούτον
ο. 405.

4. Karvanou]. Colop. I, 29 - Τζέφη Επικ. 31, σ. 29
5. plinii ὡς ὄν. IV, 18 «et a Bizye L milia passum, Apes
colonia, quae a Philippis abest CCXXXVIII mil. pass...»
καὶ περιέργω «nunc habet a colonia Apes XXII mil. pas-
sum Resistom...»
6. Amyiani ὡς ὄν. XXVII, IV, 12 «Europa omnium ulti-

Απρωτ.

ένορθησας τιν 'Απρων, πει' ἀριστόλος προσηνέχην εἰς τούς
μαλαινούς. Απέδειξε γέγονος τηρούς τῆς ἐναρχίας Τύρωντος
μαλά τιν Βυζαντίνης ἐποχήν⁹, ότι οἱ Μαΐνοι εἰσήγα-
γαν εἰς τὴν Θράκην μαζὶ τοιχουχοῖς τῷ ἐμπατεράθων
ἐν Κυριακούντιοις ἐγκατέρεψαν, γέγονος τῶν γενούν
εἰς τὸν Θεόδωρον Βρατῶν, τὸν σύγχρονον τῆς Αγρινίου τῆς Γαγ-
γίας, εἰδεցεν τοῦ Φιλίππου Αύγουστου. Οἱ μάλιστοι τῆς
Αγρινίου λόρομαργούλαι τριώναις μαζὶ Αγρινίου μαλά Στραταρού Βυ-
ζαντίον, οὓς αἱ μαζὶ Αγρινοί, ἀναρρωγοράται εἰς ἀρ-
ιδεῖσαν εἰς Κυρίνην ἀρχαντανούσι¹⁰.

ma, praeter municipia urbibus sint duabus, Apria et Parinthe.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΦΗΝΩΝ

f. excepit Graecos Romanos in Graecia
f. ap. XXIV indec. sis Tis Graeco-Romanum 370

Zuckertier Mac F. 508 | Vireo cinnamomeus

Zachariae Mep. I, 6. 509) inowysie wkor reprezentatorzy hypo-

ποιίτε; Ήπω... γάρ καὶ αὐτή πεποιημένος ἔπειτα

↳ von Sonnen nur Exailur da abgewirkt ist ungewöhnlich

ખૂબ નિયમી વર્ગાનું રહેશે.

8. N. Χωραῖον ταῦτα μίαν αἴγεναν σ. 400 «καὶ σὲ εἶ-

σοδον τοι ἅπρου βιασάκερος σύντηκες τοις ἐντι προδείρεται.

1888. 5 vols. 634.

1939 3685 10 οι Αρρενών στην πόλη.

3. C. I. G. Top. 2. 6. 939 apid. 3683, 10 η πρώτων σ ανεπ-

Yoko Yoko's.